

יסוד ב' – יחוד ה'

היסוד השני:

יחוד השני, כלומר שנאמין שזה שהוא סבת הכל – אחד. ואינו כאחד הזוג ולא כאחד המין ולא כאיש האחד שנחלק לאחדים רבים, ולא אחד כמו הגוף הפשוט האחד במנין שמקבל החלוק לאין סוף, אבל הוא השני – אחד באחדות שאין כמותה אחדות, וזה היסוד השני מורה עליו מה שנאמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.

ב - אָנִי מֵאֲמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה. שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שָׁמוּ הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת כְּמוֹהוּ בְּשׁוֹם פְּנִים. וְהוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵינוּ. הָיָה הוּא וְיָהִיָּה:

אָחַד וְאֵין יְחִיד כְּיַחְוִדוֹ, נְעֻלָּם וְגַם אֵין סוּף לְאֲחַדוּתוֹ.

סמ"ג - חלק מצות עשה - מצוה ב

מצות עשה להאמין ולשמוע היא הקבלה שהוא אחד בשמים ובארץ ובארבע רוחות העולם שנאמר שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד שמע כמו תקבל וכן (דבה"י ב ו, כג) [ואתה תשמע מן השמים: וצריך (ברכות יג, ב) שיאריך דלי"ת עד שיגמור בכוונתו מחשבה זו שביארנו, ולא יאריך באל"ף דאחד שלא יראה כאומר אי חד.

סמ"ק

ליחד שמו של הקב"ה כדכתיב (דברים ו) שמע ישאל ה' אלהינו ה' אחד. וזהו קבלת עול מלכות שמים.

כלי יקר, דברים ד:ו

ביאור הענין כדאמר רבי אחא בר חנינא כתיב ביום ההוא יהיה ה' אחד (זכריה יד ט) אטו האידינא לאו אחד הוא אלא לא כעה"ז העה"ב כי בעה"ז על בשורות טובות הוא אומר ברוך הטוב והמטיב, ועל בשורות רעות הוא אומר ברוך דיין האמת, אבל לעה"ב על כולם יאמרו הטוב והמטיב (פסחים נ.). לפי שבעה"ז מצד שרואין פעולות הפכיות להרע או להטיב ע"כ יצאו קצתם למינות לומר שתי רשויות הן... אבל לעה"ב שכבר נשכחו כל הצרות וכולם משבחים ואומרים על בשורות טובות הטוב והמטיב ולא יראו אז ההפכיות על כן יהיה ה' אחד בפי כל ושמו אחד. כי שינוי השמות מדין לרחמים יסבב להם טעות זה לפיכך ה' אלהינו היינו שם של דין ורחמים שישראל לבד מיחסים אותם לאל אחד, ולעתיד יהיה ה' אחד כי לא ישתמשו כולם כי אם בשם של רחמים: